

**Nr 1.**

Ankom till riksdagens kansli den 16 januari 1934 kl. 3.30 e. m.

*Memorial, med överlämnande av fullmäktiges i riksbanken till bankoutskottet avgivna berättelse.*

Bankoutskottet, som vid sitt första sammanträde denna dag emottagit den av fullmäktige i riksbanken, jämlikt föreskrift i 32 § av lagen för Sveriges riksbank, till utskottet avgivna berättelsen om bankens tillstånd, rörelse och förvaltning under år 1933, får härmed enligt gällande instruktion till riksdagen överlämna samma berättelse.

Stockholm den 16 januari 1934.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

---

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerberg, Lindgren, Lindley, Ström* i Lidköping, *Johansson* i Friggeråker, *Ernfors, Lindmark* och *Bjurström*;

från andra kammaren: herrar *Leffler, Bäcklund, Laurén, Ryberg, Paulsen, Johansson* i Sollefteå, *Andersson* i Falkenberg och *Hilding*.



## **Berättelse till bankoutskottet angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning.**

Jämlikt föreskrift i 32 § lagen för Sveriges riksbank få fullmäktige i riksbanken härmed till bankoutskottet avgiva berättelse angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning under år 1933. Sifferredogörelserna i denna berättelse omfatta hela nämnda år, medan endast sådana fullmäktiges beslut och åtgärder äro upptagna, som icke finnas omförmälda i den av riksdagens senast församlade revisorer avgivna berättelsen angående riksbanken.

Den ekonomiska utvecklingen har under större delen av år 1933 dominerats av förhållandena i Förenta staterna. Det kortvariga, allmänna bankmoratoriet, som där kungjordes i början av mars, efterföljdes i april av ett flertal andra restriktiva bestämmelser på det ekonomiska området.

Erfarenheterna under den tid av något mer än ett år, under vilket ett flertal länder tillämpat fria pappersvalutor, hade i början av år 1933 skapat en ganska enstämmig världsupinion omkring kravet på en stabilisering av de olika valutorna. Stabila valutakurser ansågos vara förutsättningen för ett ekonomiskt uppsving. Vid den ekonomiska världskonferensen, som sammanträdde i London i juni månad och till vilken stora förhoppningar knutits, särskilt i fråga om en de facto stabilisering av de för världshandeln viktigaste valutorna, kunde emellertid ingen enighet uppnås, och konferensen åtskildes utan att hava åstadkommit något positivt resultat i nämnda avseende.

En given följd härav och av de åtgärder, som vidtagits i Förenta staterna i avsikt att höja prisnivå och produktion, blev en allt större ovisshet om den kommande utvecklingen och en växande oro på valutamarknaden.

Den under 1932 års sista månader rådande, nedåtgående tendensen för prisnivån i Sverige gjorde sig gällande även under de tre första månaderna av år 1933. Såväl kommerskollegii som Svenska handelsbankens partiprisindex nådde sin hittills lägsta siffra, den förra i mars med 105 och den senare redan i januari med 104. Även riksbankens konsumtionsprisindex sjönk, till 99,3 i mars. I flertalet övriga länder, såväl guldländerna som länder med fri valuta, fortsatte likaledes priset under denna tid. Irving Fishers amerikanska partiprisindex sjönk sålunda från 59 i december 1932 till 56 i mars 1933 och den engelska tidningen 'The Times' partiprisindex från 94 i december 1932 till 92 i mars 1933.

Införandet av den nya ekonomiska politiken i Förenta staterna sammanfaller med ett avbrott i den nedåtgående konjunkturen. Den till en början optimistiska stämningen i Förenta staterna fortplantade sig ganska snabbt till andra länder, i den mån den i förstnämnda land inträdda prisstegringen återspeglades i de olika ländernas prisindices.

Fishers index steg kraftigt t. o. m. juli månad, eller från 56 i mars till 69 i juli. Även därefter har stegringen fortsatt ehuru i långsammare tempo. För december är ifrågavarande indexsiffra 72. The 'Times' index steg från 92 i mars till 99 i augusti, varefter den endast visat obetydliga fluktuationer.

Även i Sverige framträdde under denna tid en återhämtning. Kommerskollegii index steg från 105 i mars till 108 i juli och augusti och har därefter ytterligare stigit till 110 i december. Svenska handelsbankens index har sedan april, då den utgjorde 104, stigit till 109 i december. Riksbankens konsumtionsprisindex har under mindre fluktuationer långsamt sjunkit något, eller till 98,5 i december.

Till ytterligare belysande av konjunkturutvecklingen i Sverige må tjäna följande sammanställning av den industriella produktionen under åren 1932 och 1933.

Sveriges Industriförbunds  
produktionsindex; totala  
produktionen 1925—  
1930 = 100

	1932	1933
januari . . . . .	97	87
februari . . . . .	95	89
mars . . . . .	100	89
april . . . . .	87	84
maj . . . . .	91	87
juni . . . . .	80	85
juli . . . . .	74	88
augusti . . . . .	81	91
september . . . . .	85	90
oktober . . . . .	83	92
november . . . . .	86	99
december . . . . .	87	

Av dessa siffror framgår, att indextalet för den industriella produktionen från och med juni månad ligger högre än 1932 års siffror och därefter även visar en stigande tendens.

Prisutvecklingen under år 1933 framgår av följande sammanställning:

	Irving Fishers partipris- index	The Times' parti- pris- index	Kommers- kollegii partipris- index	Svenska import- varor	Handelsbankens partiprisindex export- varor	Total	Riksbän- kens konsum- tionspris- index
1932 december . . .	59	94	108	95	108	107	100.6
1933 januari . . . .	56	95	106	93	105	104	99.9
februari . . . . .	55	93	106	92	104	104	100.0
mars . . . . .	56	92	105	92	104	104	99.3
april . . . . .	57	93	105	91	106	104	99.0
maj . . . . .	60	96	106	94	109	105	98.9
juni . . . . .	64	98	106	95	110	105	98.8
juli . . . . .	69	98	108	96	112	106	99.3
augusti . . . . .	71	99	108	95	115	107	99.4
september . . .	71	98	109	94	117	108	98.7
oktober . . . .	72	99	109	94	117	108	98.4
november . . .	72	98	110	94	117	109	98.5
december . . .	72	98	110	94	118	109	98.5

De uttalanden angående penningpolitiken, som i maj 1932 gjordes av bankoutskottet och godkändes av riksdagen och som angåvos hava karaktär av riktlinjer för penningpolitiken under den närmaste framtiden, torde få anses hava varit gällande även under förra delen av år 1933. Dessa uttalanden återfinnas i bankoutskottets utlåtande nr 40 vid 1932 års riksdag.

*Riktlinjerna  
för penning-  
politiken.*

I skrivelse den 22 maj 1933 angående befrielse från skyldigheten att inlösa riksbankens sedlar med guld sökte fullmäktige att med stöd av det gångna årets erfarenheter belysa möjligheterna att förverkliga de i nämnda uttalanden framställda önskemålen. Huvudpunkterna i fullmäktiges skrivelse voro följande.

Det vore synnerligen angeläget, att prisfallet hejdades och att en måttlig prisstegring inträdde. Möjligheterna att i ett litet land som Sverige genom penningpolitiken åstadkomma en självständig och vederbörligen reglerad prisstegring vore mycket begränsade. Denna uppfattning borde dock ej förhindra att de åtgärder vidtoges, som kunde bereda näringslivet lättnad och befrämja en återhämtning av priserna. Förutsättningen vore emellertid, att sådana åtgärder ej tillgreps, som rubbade förtroendet för statens finanser eller för den svenska valutan. Framför allt erfordrades stabilitet inom penningväsendet, såväl inom de enskilda länderna som internationellt. Det vore ett önskemål, att räntorna inom landet hölles på lägsta möjliga nivå. Erfarenheten hade bekräftat riktigheten av bankoutskottets vid 1932 års riksdag uttalade uppfattning, att penningpolitiken icke schematiskt borde bindas vid vissa indextal. Enbart indexberäkningar av olika priser kunde därför ej användas som norm för penningpolitiken.

Fullmäktige vilja även erinra om det yttrande rörande riktlinjerna för Sveriges penningpolitik, varom de av chefen för finansdepartementet i slutet av april 1933 tillkallade sakkunniga enade sig. Yttrandet finnes återgivet i Kungl. Maj:ts proposition nr 260 till 1933 års riksdag.

I bankoutskottets den 9 juni 1933 avgivna utlåtande nr 52 finnas angivna de nya riktlinjer, som i huvudsaklig överensstämmelse med chefens för finansdepartementet i förenämnda proposition gjorda uttalanden fastställdes av 1933 års riksdag för riksbankens penningpolitik. Innebörden av dessa riktlinjer är i huvudsak följande.

Den svenska kronans värde borde för det dåvarande varken fast anknyttas till guld eller till någon av de från guldet lösgjorda främmande valutorna. Förutsättningen för en dylik anknytning vore, att de viktigaste valutorna inbördes stabiliserades och att samtidigt möjlighet bereddes till en återhämtning av priserna. Intill dess så skett borde den svenska kronans värde fortfarande regleras med hänsyn tagen till dess inhemska köpkraft och det svenska näringslivets behov. En anpassning av kronans yttre värde, uttryckt i växelkurserna, till den inhemska köpkraften borde eftersträvas. En depreciering av kronans utlandsvärde till vinnande av handelspolitiska fördelar, oberoende av dess inre köpkraft, borde icke ifrågakomma. En stegring av den inhemska partiprisnivån skulle vara målet för penningpolitiken. Denna prisstegring finge dock icke mera kännbart påverka levnads-kostnaderna. Det uppställda målet skulle helt naturligt lättast nås vid en stegring av världsprisinivån. Därest denna förutsättning icke skulle komma att inträda, borde, oberoende av de utländska förhållandena, särskilda åtgärder vidtagas i syfte att hejda priset och förbyta det i en återhämtning. De vanliga penningpolitiska hjälpmedlen vore, såsom riksbanksfullmäktige antytt, måhända under dåvarande förhållanden icke tillräckliga för att nå detta mål. I samband med finansieringen av statens utgifter för arbeten till motverkande av arbetslösheten erbjöde sig, enligt utskottets mening, olika utvägar, ägnade att användas i det ifrågavarande penningpolitiska syftet. En låg räntenivå vore av stor betydelse för näringslivet. Samarbete mellan olika finansiella institutioner vore önskvärt, framför allt med tanke på räntepolitiken. Riksbankens handlingsfrihet skulle icke bindas i vidare mån än som följde av fastställandet av målet för penningpolitiken. Bestämmandet och avvägandet av de medel, som borde komma till användning, ålåg riksbankens ledning, som i detta avseende hade att ensam bära ansvaret.

#### **Räntesatserna.**

Räntorna hava även under år 1933 visat en fallande tendens. Denna utveckling på den inhemska penningmarknaden och angelägenheten av att bereda det svenska näringslivet varje möjlig lättnad föranledde under årets förre del fortsatta underhandlingar med de enskilda sparbankerna om räntenedsättningar för åstadkommande av en allmän, ytterligare räntesänkning. Dessa underhandlingar medförde efter hand, att räntenedsättningar vid-

togos eller beslutades i ett stort antal sparbanker. Riksbanken ansåg sig därför böra genom en räntenedsättning den 1 juni med en halv procent skapa förutsättning för en räntesänkning även från affärsbankernas sida. Räntesatsen vid rediskontering av växlar åt affärsbankerna och centralkassorna för jordbrukskredit bestämdes till en halv procent under det officiella diskontot.

Till följd av de betänkligheter mot en räntesänkning, som framförts särskilt av provinsbankerna, vilka mest kännbart berördes av konkurrensen med sparbankerna, avstodo affärsbankerna i detta sammanhang från en allmän räntesänkning och nedsatte endast sitt diskonto med en halv procent.

Den ökade penningtillgången hos bankerna, de stegrade obligationskurserna och de fortsatta räntesänkningarna i sparbankerna torde under de därpå följande månaderna hava undanröjt de nämnda betänkligheterna och föranledde affärsbankerna att från och med den 1 september 1933 med en halv procent sänka även sina övriga räntesatser med undantag för räntan å checkräkning.

Under den därpå följande tiden förblev tendensen för räntesatserna på penningmarknaden i stort sett sjunkande, och även kapitalmarknaden visade en sjunkande räntetendens, i någon mån till följd av från riksbankens sida i marknaden gjorda uppköp av obligationer. Det kunde därför påräknas, att sparbankerna skulle kunna vinnas för en ytterligare räntenedsättning. Den 1 december sänkte riksbanken ytterligare sina räntesatser med en halv procent. Affärsbankerna sänkte samtidigt sina utlånings- och flertalet inlåningsräntor med en halv procent. Riksbankens diskonto vid rediskontering åt affärsbankerna och centralkassorna för jordbrukskredit bestämdes även vid detta tillfälle till en halv procent under det officiella diskontot.

Under december tillkännagåvo ett stort antal enskilda sparbanker sin avsikt att från och med ingången av år 1934 sänka inlåningsräntan till 3 %. Från denna tidpunkt tillämpas en inlåningsränta av 3 % av sparbanker, representerande en insättarebehållning av sammanlagt omkring 1,585 miljoner kronor.

Räntesatsen för nya lån från riksbankens avbetalningslånefond, som sedan den 24 juli 1925 varit 5 %, nedsattes från och med den 20 november 1933 till 4 %.

Räntan för lån från nämnda fond, som är skild från riksbankens övriga rörelse och närmast är att jämställa med statens övriga utlåningsfonder, torde i regel böra hållas i möjligaste mån oförändrad. I tider med mera utpräglad tendens på penningmarknaden torde det emellertid vara av viss betydelse att kunna anpassa denna räntesats efter det allmänna ränteläget.

Riksbankens räntesatser vid årets början och dess slut framgå av sammanställningen å sid. 18.

Den effektiva räntan för statsräntelån utgjorde vid 1933 års utgång 3,71 % emot 4,01 % vid 1932 års slut.

**Kredit-  
givningen.**

Varken från näringslivets eller statens sida hava under år 1933 ställts några större anspråk på lånemarknaden. Affärsbankerna hava under större delen av året haft mycket stora belopp inestående å giroräkning i riksbanken. Det övervägande antalet banker hava icke alls och de övriga endast tidvis behövt anlita riksbanken för rediskontering. Rediskonteringen åt affärsbankerna har under året nått en lägre siffra än någon gång tidigare under den tid riksbanken fungerat som centralbank.

Rediskonteringen av växlar åt centralkassorna för jordbrukskredit utgjorde under åren 1932 och 1933:

	högst	lägst
1932 . . . . .	1,7 milj. kr.	0,1 milj. kr.
därav s. k. spannmålväxlar . . . . .	0,7 » »	— » »
1933 . . . . .	4,9 » »	0,9 » »
därav s. k. spannmålväxlar . . . . .	3,3 » »	— » »

**Köp och för-  
säljning av  
utländska  
valutor.  
Växelkurser.**

Förändringarna under år 1933 i riksbankens och privatbankernas valuta-reserver framgå av nedanstående sammanställning. I särskild kolumn har upptagits nettot av riksbankens köp och försäljningar under resp. månad av guld i utlandet emot utländska valutor.

	Nettotillgång i miljoner kronor			Riksbankens guldköp (+) och försäljningar (—)
vid utgången av	Riksbanken	Affärsbankerna	Summa	
1932 december . . . .	213	215	428	—
1933 januari . . . . .	259	205	464	—
februari . . . . .	261	218	479	—
mars . . . . .	308	161	469	+ 26
april . . . . .	257	169	426	+ 34
maj . . . . .	263	185	448	—
juni . . . . .	318	164	482	—
juli . . . . .	305	116	421	+ 64
augusti . . . . .	307	116	423	+ 20
september . . . .	341	122 <sup>1</sup>	463	+ 15
oktober . . . . .	394	127 <sup>1</sup>	521	— 3
november . . . .	425	105	530	— 10
december . . . .	446	106	552	—

<sup>1</sup> Härav guld 22 miljoner kronor.

Summa nettoköp 146

Samtliga bankers nettotillgodohavande i utlandet har sålunda ökats under året från 428 miljoner kronor till 552 miljoner kronor eller med 124 miljoner kronor. Riksbankens nettotillgodohavande har ökats med 233 miljoner kronor, medan affärsbankernas sjunkit med 109 miljoner kronor.

Riksbankens innehav vid 1933 års utgång av under året för utländska valutor inköpt guld utgjorde:

i metalliska kassan ingående guld . . . . .	35 milj. kr.
» » » icke inräknat guld . . . . .	111 » »

eller tillsammans 146 milj. kr.



Riksbankens valutor äro här omräknade till kurser något under de gamla nominella pariteterna och guldets till ett pris motsvarande 2,480 kronor per kilogram fint guld.

Riksbankens valutareserv, inklusive i utlandet förvarat, i metalliska kassan ej ingående guld, beräknat efter dagskursen resp. guldpriset i London per den 30 december 1933, uppgår till omkring 657 miljoner kronor. Tillsammans med beloppet av affärsbankernas nettobehållning samma dag av utländska valutor utgör Sveriges på detta sätt beräknade valutareserv den 30 december 1933 sålunda omkring 763 miljoner kronor. Motsvarande siffror utgjorde för de närmast föregående fem åren nedanstående belopp. För åren 1928 till 1930 äro dessa belopp beräknade efter kurser omkring de gamla parivärdena och för åren 1931 och 1932 efter dagskurser ultimo sistnämnda år, med undantag för affärsbankernas behållningar, vilkas omräkning torde hava skett efter varierande kurser.

	Riksbanken	Affärsbankerna	Summa
1928 . . . . .	215	300	515
1929 . . . . .	265	318	583
1930 . . . . .	390	164	554
1931 . . . . .	62	240	302
1932 . . . . .	247	215	462

I ovanstående uppgifter över riksbankens valutareserv, beräknad efter dagskurser respektive guldpriset per ultimo varje år, ingår icke det guld, som skall inräknas i den metalliska kassan.

Till denna ökning av guld- och valutareserverna har i främsta rummet bidragit det gynnsamma resultatet av utrikeshandeln. Denna visar för år 1933 ett importöverskott av endast 11 miljoner kronor mot 207 miljoner kronor för år 1932 och 305 miljoner kronor för år 1931.

Import- resp. exportöverskottet för de olika månaderna under åren 1932 och 1933 framgår av följande tablå:

	Importöverskott (—) och exportöverskott (+) miljoner kronor	
	1932	1933
januari . . . . .	— 27	— 13
februari . . . . .	— 18	— 16
mars . . . . .	— 38	— 30
april . . . . .	— 37	— 22
maj . . . . .	— 11	— 4
juni . . . . .	— 9	+ 14
juli . . . . .	— 8	+ 19
augusti . . . . .	— 21	+ 11
september . . . . .	— 15	+ 19
oktober . . . . .	— 13	— 3
november . . . . .	— 17	+ 4
december . . . . .	+ 7	+ 10
	— 207	— 11

En annan orsak, som under år 1933, ehuru i mindre utsträckning än under år 1932, bidragit till ökningen av guld- och valutareserverna, har varit exportöverskottet för värdepappershandeln med utlandet. Enligt de officiella uppgifterna utgjorde värdepappershandeln med utlandet under de tre första kvartalen år 1933 följande belopp:

1933	Import av värdepapper milj. kr.	Export av värdepapper milj. kr.	Export- överskott milj. kr.
1. kvartalet . . . . .	18	62	44
2. » . . . . .	18	30	12
3. » . . . . .	22	31	9
Summa	58	123	65

För samma tid år 1932 utgjorde exportöverskottet för värdepappershandeln 72 milj. kronor och för hela året 1932 115 milj. kronor.

Liksom under år 1932 hava under år 1933 i förhållande till utlandet de influtna räntorna betydligt överstigit ränteutgifterna, ehuru de förra voro avsevärt mindre än under 1932, i främsta rummet på grund av det transfermatorium, som infördes i Tyskland från och med den 1 juli 1933.

En icke oväsentlig del i ökningen av valutareserven torde kunna tillskrivas vissa krediter i utlandet, vilka upptagits av våra större exportindustrier för att säkerställa bland annat dollarkursen vid de till U. S. A. gjorda försäljningarna. Valutan härför torde till största delen hava via affärsbankerna försålts till riksbanken.

Medan riksbanken under år 1932 måste söka uppbygga en valutareserv, tillräckligt stor för att kunna reglera valutans värde, har banken år 1933 kommit att ställas inför svårigheten att under osäkra valutaförhållanden placera en osedvanligt stor valutareserv i första hand på ett betryggande sätt. Till belysande av de inbördes fluktuationerna emellan valutorna må tjäna följande sammanställning av de viktigaste valutornas kurser samt guldpriset i London under år 1933. Kurserna angiva avista säljkurserna för pund sterling, dollar och pariserfrancs i Stockholm samt kursen i London på New York (dollar-pund) och guldpriset i London, det sistnämnda omräknat i kronor per kilogram fint guld efter gällande pundkurs.

*Avista säljkurs i medeltal per månad för*

	Pund stg.	Dollar	Pariser- francs	Dollar- pund	Guldpriset i London i medeltal
1932 december . . . . .	18.32	5.590	22.03	3.276	3,703
1933 januari . . . . .	18.38	5.475	21.50	3.360	3,619
februari . . . . .	18.77	5.484	21.67	3.422	3,644
mars . . . . .	18.92	5.482	21.80	3.433 <sup>1</sup>	3,658

<sup>1</sup> Ingen notering <sup>4</sup>/<sub>3</sub>—<sup>12</sup>/<sub>3</sub> 1933.

	Pund stg.	Dollar	Pariser-francs	Dollar-pund	Guldpriset i London
1933 april . . . . .	19.06	5.359	21.97	3.586	3,694
maj . . . . .	19.45	4.946	22.76	3.939	3,836
juni . . . . .	19.46	4.725	22.65	4.142	3,828
juli . . . . .	19.41	4.203	22.83	4.644	3,870
augusti . . . . .	19.40	4.312	23.17	4.505	3,921
september . . . . .	19.40	4.177	24.21	4.661	4,097
oktober . . . . .	19.40	4.171	24.29	4.668	4,103
november . . . . .	19.40	3.801	23.80	5.137	4,015
december . . . . .	19.40	3.797	23.33	5.118	3,936

Vid ingången av år 1933 rådde en viss stabilitet på valutamarknaden. Under januari började pundets säsongmässiga stegring att göra sig gällande, vilket medförde en viss höjning av pundkursen. Pundet fortfor att stiga under februari och nådde i februari—mars ett ganska stabilt läge omkring 18.90. Under denna period — före införandet i april av den nya ekonomiska politiken i Förenta staterna — förblev Sveriges valutareserv i stort sett oförändrad. Under mars månad sålde affärsbankerna, sannolikt på grund av den oro, som orsakades av det ovan berörda bankmuratoriet i Förenta staterna, en del av sitt valutainnehav till riksbanken.

Den stigande oron på valutamarknaden föranledde riksbanken att ur riskfördelningssynpunkt under mars och april månader för en mindre del av sin valutareserv inköpa guld, som lades i förvar i utlandet.

Valutamarknaden påverkades givetvis starkt, då Förenta staterna i slutet av april definitivt frångingo guldmyntfoten. Såväl dollarpundet som guldpriset, i pund räknat, stego under sommaren och hösten under tidvis starka fluktuationer. Dollarpundet nådde ett maximum av 5.43 den 21 november och guldpriset ett maximum av 134 sh. 8 d. per ounce den 3 oktober, efter då gällande pundkurs motsvarande 4,200 kronor pr kilogram fint guld. Därefter ha såväl dollarpundet som guldpriset visat någon tillbakagång. Den 30 december 1933 var guldpriset i London 126 sh. 6 d., efter dåvarande pundkurs motsvarande 3,945 kronor per kilogram fint guld, och noteringen för dollarpundet utgjorde vid samma tidpunkt 5.155.

Sedan pundkursen i Stockholm stigit till omkring 18:90 i slutet av februari 1933, förblev den jämförelsevis stabil vid denna nivå till mitten av april, då den, sannolikt under påverkan av händelserna i Förenta staterna, började visa en stigande tendens. I samband med tillsättandet av valutakommissionen gjorde sig en viss oro för en försämring av den svenska valutan gällande. Efterfrågan på utländska valutor ökades och under fortsatta försäljningar från riksbankens sida steg pundkursen i maj till omkring 19:50. Sedan efter hand farhågorna skingrats, upphörde efterfrågan på valutor, vilka i stället i ökad omfattning åter började strömma till riksbanken. För att hindra pundkursen att falla alltför starkt köpte riksbanken

alla pundvalutor, som utbjödos i marknaden, till en början till något fallande kurser. Sedan kursen i juli nedgått till 19:40, har riksbanken sökt hålla densamma vid denna nivå. Nämda kurs var gällande ännu vid 1933 års slut. Övriga valutakurser i Stockholm hava till följd härav fluktuerat i samma mån som deras internationella notering gentemot pundet ändrats.

Detta fasthållande vid en viss minimikurs för pund har medfört, att riksbanken oavbrutet tillförts valutor, främst i pund sterling, till avsevärda belopp, såsom här ovan närmare angivits. För att åstadkomma största möjliga riskfördelning har riksbanken under sommaren och hösten fortsatt sina i mars påbörjade guldköp. Då även guldpriserna tidvis starkt fluktuerat och guldets framtida värde icke kan förutses, har riksbanken dock härvid ansett sig böra iakttaga en viss återhållsamhet och tidvis helt inställt guldköpen ävensom försålt vissa poster guld.

Den valutapolitik, som riksbanken sålunda fört, torde enligt fullmäktiges mening vara den, som under föreliggande förhållanden närmast motsvarat innebörden i det för riksbanken av statsmakterna fastställda penningpolitiska programmet. Såsom ovan anförts, angiva dessa direktiv, att den svenska kronans värde borde regleras med hänsyn tagen till dess inhemska köpkraft och det svenska näringslivets behov samt att som mål för penningpolitiken borde uppställas en stegring av den inhemska partiprisnivån. I första hand har därvid avsetts, att om världsprisinivån stiger, denna stegring i önskvärd omfattning borde bringas att återverka på läget i Sverige. Därest en utländsk prisstegring icke inträder, borde emellertid, oberoende av de utländska förhållandena, särskilda åtgärder vidtagas för att hejda priset inom landet och förbyta det i en återhämtning.

Under större delen av år 1933 har prisinivån i länder med fri valuta varit stigande. För att åstadkomma en återverkan på det svenska prisläget av denna prisstegring var det av vikt — särskilt då dollarn starkt fallit i förhållande till pundet — att pundnoteringen hölls i möjligaste mån stabil. En sänkning av pundkursen skulle sannolikt bringat prisstegringen i Sverige att upphöra eller i varje fall föranlett ett försvagande av densamma.

Därest en omfattande utländsk spekulation i en värdestegring av den svenska kronan gjort sig märkbar, hade detta givetvis inneburit ett nytt moment, vartill riksbanken haft att taga ställning. Någon dylik spekulation av nämnvärd omfattning har emellertid enligt tillgängligt siffermaterial icke kunnat iakttagas. Under juli och augusti månader inträdde visserligen någon ökning i de svenska bankernas kronskulder till utländska banker, men denna tendens har därefter avtagit i styrka. Den sammanlagda ökningen under året av nämnda kronskulder uppgår till omkring 30 miljoner kronor.

Den under året förda penningpolitiken torde hava utgjort ett stöd för näringslivet och gjort det möjligt för många företag att fortsätta driften. För de svenska företag, som sälja varor i dollar, har dollarfallet medfört ökade svårigheter. En sänkt pundkurs skulle direkt hava medfört minskade

inkomster för dem, som sälja i pund, och därjämte ytterligare sänkt kursen för såväl dollar som övriga valutor, ökat industriens svårigheter och sannolikt bidragit till en ökning av arbetslösheten.

Våra grannländer hava under praktiskt taget hela året bibehållit de utländska valutorna i ett högre kursläge i förhållande till de gamla pariteterna än vad förhållandet varit hos oss.

De stora valutaköp, som riksbanken under år 1933 gjort, hava i ännu större utsträckning än under år 1932 tillfört bankerna stora belopp likvida medel och därigenom skapat förutsättningarna för en ökad betalningsmedelsförsörjning. Några tecken på en ökad efterfrågan av kredit hava dock icke gjort sig märkbara.

Såsom framgår av redogörelsen här nedan har den förda valutapolitiken en mycket stor betydelse för det ekonomiska resultatet av riksbankens rörelse. Enligt fullmäktiges mening få vinst- eller förlustsynpunkter icke vara avgörande för riksbanken vid handhavandet av valutapolitiken i annat fall, än när man kan välja mellan ur valutapolitiska synpunkter i övrigt likvärdiga linjer. Det har för fullmäktige framstått såsom självklart att dylika hänsyn icke finge utgöra ett hinder för riksbanken att med de medel, som stå banken till buds, söka nå det av statsmakterna uppställda penningpolitiska målet.

Fullmäktige vilja emellertid framhålla att ett fullföljande av den nuvarande valutapolitiken under vissa förutsättningar kan komma att medföra betydande förlustrisker för riksbanken.

Riksbankens rörelse för år 1933 visar enligt det efter nedan angivna grunder uppgjorda bokslutet ett överskott av 10,591,866: 31 kronor, varav 1,803,878: 56 kronor utgöra vinst från avbetalningslånefonden. Den för år 1932 redovisade vinsten utgjorde 14,523,054: 23 kronor. Nedgången av den redovisade vinsten har i främsta rummet sin grund i den minskade redis-konteringen från affärsbankernas sida till följd av deras bland annat genom valutaförsäljningar till riksbanken ökade likviditet. En ytterligare orsak till den minskade inkomsten har givetvis varit den låga räntenivå, som varit rådande under hela året. Den mest betydande inkomstposten har varit ränteinkomster av riksbankens innehav av statspapper.

Allt i balansräkningen redovisat guld har upptagits till ett pris motsvarande 2,480 kronor per kilogram fint guld.

De utländska valutorna hava i likhet med näst föregående år upptagits till kurser omkring de gamla pariteterna, därav pund sterling, som utgör den övervägande delen av valutabehållningen, till en kurs av 18: —.

De av den förda valutapolitiken föranledda stora inköpen av guld och valutor hava givetvis skett till avsevärt högre kurser än de nämnda. Kurskillnaden emellan inköps- och bokföringspriserna hava belastats ett »kursdifferenskonto», vilket även krediterats för skillnaden emellan försäljnings- och bokföringspriserna vid försäljning av guld och valutor. Saldot å detta

**Arsresultatet.**

kursdifferenskonto har i riksbankens räkenskaper per den 30 december 1933 i sin helhet balanserats såsom tillgång, eller med 102,798,140: 25 kronor. I motsats till vad som skedde år 1932 har år 1933 någon nedskrivning av kontot icke skett.

Ovannämnda saldo å kursdifferenskontot har framkommit på följande sätt.

Vid utgången av år 1932 utgjorde det på enahanda sätt uppkomna saldot	
25,392,267: 94 kronor. Av överskottet å bankrörelsen användes 6,392,267: 94 kronor till nedskrivning av detta saldo. Återstoden upptogs därefter som en tillgång i bokslutet per den 31 december 1932 med kronor 19,000,000: —	
Under år 1933 har kontot ökats med följande belopp:	
debiterad kursskillnad vid köp av guld inom landet,	
(vari ingår ett från svenska staten övertaget guldparti) . . . . . »	10,989,177: 36
debiterad kursskillnad vid köp av dels guld i utlandet, dels utländska valutor efter avdrag av	
vid försäljningar uppkommen kursskillnad . . . . . »	72,808,962: 89
Summa kronor	102,798,140: 25

En omräkning efter dagskurser resp. guldpriset i London per den 30 december 1933 av riksbankens utländska valutor och i metalliska kassan icke inräknat guld skulle medföra, att kursdifferenskontot minskades med 100,732,224: 13 kronor till 2,065,916: 12 kronor enligt följande beräkning.

	Bokfört värde	Värde efter valutakurser den 30/12 1933 och guldpriset i London samma dag (3,945: — kr. pr kg. fint guld)	Skillnad
	Kronor	Kronor	Kronor
1) utländska valutor (»utrikes växlar» och »hos utländsk bank eller bankir innestående») .	448,991,809: 43	484,396,986: 48	35,405,177: 05
2) guld å utrikes ort, ej inräknat i metalliska kassan . . . . .	110,587,765: 73	175,914,812: 81	65,327,047: 08
			<u>100,732,224: 13</u>

Metalliska kassan utgjorde den 30 december 1933 259,751,081: 27 kronor, såsom ovan nämnts i likhet med allt annat guld i balansräkningen bokförd efter ett värde motsvarande 2,480 kronor per kilogram fint guld.

Vid fastställandet av föreliggande bokslut hava fullmäktige letts av den uppfattningen, att i nuvarande läge någon ändring av de tidigare tillämpade bokföringskurserna icke borde företagas och att kursdifferenskontot bor-

de i sin helhet balanseras såsom en tillgång. För närvarande saknas nämligen objektiva hållpunkter för ett bedömande av huruvida kursdifferenskontot, när en avveckling av detsamma i samband med en slutlig stabilisering av den svenska kronan bör genomföras, kommer att utvisa vinst eller förlust och huru stor denna vinst eller förlust kommer att bli. Avgörande härför äro ett flertal faktorer, bl. a. utvecklingen av kronans värde i förhållande till andra valutor, storleken av valutareserven och det guldvärde, som den svenska kronan vid den slutliga stabiliseringen kommer att erhålla.

---

**Riksbankens rörelse.**

En jämförelse mellan de specificerade vinst- och förlusträkningarna för åren 1932 och 1933 ävensom mellan de utgående balansräkningarna för samma år meddelas å sid. 22 o. ff.

Här nedan meddelas sammanställningar av statistiska uppgifter angående de viktigare rörelsegrenarna.

Riksbankens *metalliska kassa* har utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>30</sup> / <sub>12</sub> 259,751,100	<sup>30</sup> / <sub>7</sub> 205,998,700
lägst . . . . .	<sup>28</sup> / <sub>1</sub> 205,917,300	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 205,821,900
i medeltal . . . . .	231,994,300	205,946,100

*Sedelcirkulationen* har utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>30</sup> / <sub>12</sub> 647,595,000	<sup>1</sup> / <sub>10</sub> 621,269,500
lägst . . . . .	<sup>20</sup> / <sub>5</sub> 489,875,300	<sup>20</sup> / <sub>2</sub> 466,132,800
i medeltal . . . . .	538,956,000	534,648,500

*Sedelreserven* har utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>25</sup> / <sub>11</sub> 361,909,200	<sup>20</sup> / <sub>2</sub> 195,622,800
lägst . . . . .	<sup>1</sup> / <sub>4</sub> 87,987,900	<sup>1</sup> / <sub>10</sub> 40,688,300
i medeltal . . . . .	227,491,600	127,243,800

Ökningen i sedelreserven beror till stor del på den genom lagen av den 26 juni 1933 genomförda höjningen av sedelutgivningsrätten med 100 milj. kronor.

Riksbankens *utländska rörelse* har under åren 1932 och 1933 haft följande omfattning:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
Bokfört värde vid årets ingång . .	213,575,023: 39	49,223,529: 11
tillkommit under året . . . . .	2,541,348,277: 52	1,101,410,998: 31
	<hr/> 2,754,923,300: 91	<hr/> 1,150,634,527: 42
avgått under året . . . . .	2,308,686,986: 46	937,059,504: 03
	<hr/> 446,236,314: 45	<hr/> 213,575,023: 39
Bokfört värde vid årets slut . . . .	446,236,314: 45	213,575,023: 39
Härtill kommer guld å utrikes ort, ej inräknat i metalliska kassan, som vid årets slut hade ett bok- fört värde av . . . . .	110,587,765: 73	—: —



De sammanlagda *utländska tillgångarna* ha utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>30</sup> / <sub>12</sub> 556,824,100	<sup>30</sup> / <sub>11</sub> 220,110,900
lägst . . . . .	<sup>7</sup> / <sub>1</sub> 218,062,700	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 49,819,300
i medeltal . . . . .	380,222,800	144,183,900

Riksbankens sammanlagda *utlåning inom landet*, omfattande utestående diskonterade växlar, lån och kreditiv, har utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>7</sup> / <sub>1</sub> 192,072,500	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 568,586,100
lägst . . . . .	<sup>31</sup> / <sub>8</sub> 50,286,600	<sup>12</sup> / <sub>11</sub> 164,090,100
i medeltal . . . . .	90,015,900	317,639,000

Beloppet utestående *diskonterade växlar* har utgjort:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>7</sup> / <sub>1</sub> 119,299,300	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 493,967,000
lägst . . . . .	<sup>31</sup> / <sub>8</sub> 12,305,000	<sup>12</sup> / <sub>11</sub> 99,281,000
i medeltal . . . . .	37,872,300	245,218,700

Därav utgjorde affärsbankernas *rediskontering*:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>7</sup> / <sub>1</sub> 101,844,500	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 334,589,400
lägst . . . . .	<sup>30</sup> / <sub>12</sub> 477,600	<sup>12</sup> / <sub>11</sub> 81,985,500
i medeltal . . . . .	23,922,200	189,063,500

*Utestående lån* ha uppgått till:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>7</sup> / <sub>1</sub> 71,423,600	<sup>31</sup> / <sub>3</sub> 88,136,500
lägst . . . . .	<sup>19</sup> / <sub>8</sub> 35,490,400	<sup>9</sup> / <sub>1</sub> 58,292,200
i medeltal . . . . .	50,134,500	70,716,500

Å *kassakreditiv* har utestått:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>9</sup> / <sub>9</sub> 6,236,200	<sup>2</sup> / <sub>1</sub> 2,137,100
lägst . . . . .	<sup>27</sup> / <sub>5</sub> 958,200	<sup>10</sup> / <sub>12</sub> 1,419,800
i medeltal . . . . .	2,009,100	1,703,800

Kassakreditiv voro vid utgången av åren 1933 och 1932 beviljade till nedanstående belopp samt mot följande säkerheter:

	Den 30 dec. 1933	Den 31 dec. 1932
	Kronor	Kronor
beviljat belopp . . . . .	10,025,800	2,403,100
därav:		
mot inteckningar . . . . .	133,500	279,300
» obligationer . . . . .	8,487,100	366,200
» aktier . . . . .	775,000	882,000
» namnsäkerhet . . . . .	630,200	875,600

Å *giroräkning* har i riksbanken inrestätt:

	1933	1932
	Kronor	Kronor
högst . . . . .	<sup>25</sup> / <sub>11</sub> 571,687,300	<sup>26</sup> / <sub>11</sub> 310,904,200
lägst . . . . .	<sup>28</sup> / <sub>2</sub> 181,968,200	<sup>30</sup> / <sub>9</sub> 131,710,200
i medeltal . . . . .	372,779,500	218,710,800

Varav *statsmedel*:

högst . . . . .	<sup>25</sup> / <sub>11</sub> 268,419,100	<sup>16</sup> / <sub>1</sub> 219,975,200
lägst . . . . .	<sup>28</sup> / <sub>2</sub> 105,101,200	<sup>5</sup> / <sub>11</sub> 64,051,700
i medeltal . . . . .	168,080,400	138,345,700

Riksbankens *diskonto* och övriga *räntesatser* ha under år 1933 utgjort:

År 1933	För vaxlar	För lån och kassakreditiv		
		mot säkerhet av:		mot annan säkerhet
		obligationer, utfardade av svenska staten, allmänna hypo- teksbanken och konungariket Sveriges stads- hypotekskassa	obligationer, utfardade av svenska bostads- kreditkassan, svenska skepps- hypotekskassan, kommuner, landsting, inteck- ningsbolag och aktiebol. Göte- borgs hypoteks- kassa	
		%	%	
<sup>1</sup> / <sub>1</sub> — <sup>31</sup> / <sub>5</sub> . . . . .	3 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	3 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	4	4 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>
<sup>1</sup> / <sub>6</sub> — <sup>30</sup> / <sub>11</sub> . . . . .	3	3	3 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	4
<sup>1</sup> / <sub>12</sub> — <sup>31</sup> / <sub>12</sub> . . . . .	2 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	2 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	3	3 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>

Under riksbankens förvaltning men utan att ingå i dess balansräkning äro ställda två fonder, nämligen avbetalningslånefonden och spannmålskreditfonden.

*Avbetalningslånefondens* fördelning på de olika kontoren den 30 december 1933 samt å fonden utestående belopp framgår av nedanstående översikt:

	Avbetal- ningslåne- fonden Kronor	Därav			
		använt Kronor		oanvänt Kronor	
Huvudkontoret . . . . .	11,470,000	10,673,647	76	796,352	24
Avdelningskontoret i: Göteborg . . . . .	2,870,000	2,681,751	93	188,248	07
Malmö . . . . .	2,000,000	1,686,602	68	313,397	32
Falun . . . . .	1,320,000	1,115,471	—	204,529	—
Gävle . . . . .	1,300,000	1,068,848	—	231,152	—
Halmstad . . . . .	840,000	686,924	—	153,076	—
Härnösand . . . . .	1,060,000	813,606	—	246,394	—
Jönköping . . . . .	2,180,000	1,850,863	—	329,137	—
Kalmar . . . . .	900,000	720,317	—	179,683	—
Karlskrona . . . . .	1,200,000	898,296	—	301,704	—
Karlstad . . . . .	700,000	653,866	—	46,134	—
Kristianstad . . . . .	750,000	483,450	—	266,550	—
Linköping . . . . .	1,800,000	1,230,551	—	569,449	—
Luleå . . . . .	2,100,000	1,679,558	12	420,441	88
Mariestad . . . . .	470,000	412,852	—	57,148	—
Norrköping . . . . .	1,330,000	936,248	—	393,752	—
Nyköping . . . . .	750,000	617,722	—	132,278	—
Sundsvall . . . . .	1,350,000	895,312	—	454,688	—
Umeå . . . . .	1,760,000	1,404,854	—	355,146	—
Uppsala . . . . .	1,750,000	1,577,346	—	172,654	—
Visby . . . . .	1,300,000	991,150	—	308,850	—
Vänersborg . . . . .	750,000	647,971	—	102,029	—
Västerås . . . . .	1,000,000	783,435	—	216,565	—
Växjö . . . . .	440,000	308,803	—	131,197	—
Örebro . . . . .	1,100,000	908,827	—	191,173	—
Östersund . . . . .	1,510,000	1,243,510	—	266,490	—
Summa	44,000,000	36,971,782	49	7,028,217	51

Den 30 december 1933 utestående belopp fördelar sig på följande sätt:

7 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> års lån . . . . .	kr.	3,761,847: —
5 » » . . . . .	»	30,708,932: 28
2 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> » » . . . . .	»	2,501,003: 21
		<u>Kr. 36,971,782: 49</u>

Räntesatsen å avbetalningslånen, vilken tidigare under lånens hela löpetid varit den, som gällde, då respektive lån beviljades, har beträffande lån, utgivna från och med den 20 november 1933, ändrats till att vara rörlig. Räntan för nytgivna lån, som sedan den 24 juli 1925 varit oförändrat 5 %, har från och med ovan angivna dag sänkts till 4 %.

Till *spannmålskreditfonden* har under år 1933 från riksgäldskontoret överförts dels det av 1932 års riksdag anvisade reservationsanslaget å 500,000 kronor och dels 1933 års anslag å 1,000,000 kronor. Fonden, som vid 1933 års ingång var 2,000,000 kronor, utgjorde således vid årets slut 3,500,000 kronor. Dess fördelning på de olika kontoren samt å fonden disponerade belopp den 30 december 1933 framgår av nedanstående översikt:

	Fondens belopp  Kronor	Beviljade krediter		Utestående belopp  Kronor	
		Antal St.	Belopp Kronor		
Huvudkontoret . . . . .	1,130,000	1	350,000	347,333	39
Avdelningskontoret i Malmö . . . . .	500,000	1	445,000	143,338	13
» i Halmstad . . . . .	350,000	—	—	—	—
» i Kristianstad . . . . .	970,000	1	150,000	121,364	30
» i Vänersborg . . . . .	550,000	1	550,000	379,160	93

Den ej använda delen av såväl denna fond som avbetalningslånefonden innestår å giroräkning i riksbanken.

**Vinst- och förlusträkning, utgående balansräkning m. m.**

DEBET. (Utgifter och förluster)	1932	1933	
	Kronor	Kronor	Kronor
<b>Lånerörelsen.</b>			
Räntor på upp- och avskrivningsräkning . . . . .	101 94	63 21	
Inom linjen förda, såsom osakra ansedda låne- fordringar (ej avbetalningslån) . . . . .	24,810 —	— —	63 21
<b>Utrikesrörelsen.</b>			
Av utrikesrörelsen uppkommen förlust . . . . .	4,978,715 50	— —	
<b>Upphörda lånegrenar.</b>			
Räntor på lånebanksobligationer . . . . .	7,740 78		7,667 76
<b>Förvaltningskostnad.</b>			
<i>Arvoden och avlöningar:</i>			
Fullmaktige och direktionen:			
Arvoden . . . . .	122,228 86	142,464 84	
Ersättningar till fullmaktiges vikarier . . . . .	9,728 17	7,374 25	149,839 09
<b>Tjänstemän:</b>			
Avlöningar till ordinarie tjänstemän:			
Löner . . . . .	2,414,078 56	2,403,833 98	
Ersättningar för flyttningskostnader . . . . .	6,852 21	3,514 36	
Uniformsbekladnad åt ordinarie vaktmastare vid samtliga kontor . . . . .	14,740 73	12,560 08	
Arvoden till tjänstemän å utrikesavdelningen samt till vikarie för föreståndaren för vården av stora förvaringsvalvet vid huvudkontoret . . . . .	12,231 96	12,394 33	
Arvoden för postbefordran och inkasseringar . . . . .	6,001 45	5,867 93	
Premier till chaufförerna . . . . .	1,000 —	1,000 —	
Lakarvård och begravningshjälp . . . . .	2,568 15	2,065 39	
Vikariatsersättningar . . . . .	51,604 32	51,453 46	
Arvode till vetenskapligt biträde för vården av riksbankens mynt- och medaljsamling . . . . .	600 —	600 —	
Arvode till styrelseledamöter vid avd.-kontoren i Göteborg och Malmö . . . . .	21,600 —	21,600 —	
Arvode till styrelseledamöter vid övriga kontor . . . . .	92,000 —	92,000 —	
» » ombudsman vid avd.-kont. i Göteborg . . . . .	4,800 —	4,000 —	
» » » » » Malmö . . . . .	2,841 66	2,000 —	
» » » » » Luleå . . . . .	800 —	800 —	
» » » » » Visby . . . . .	800 —	— —	
Avlöningar till övriga icke-ordinarie befattnings- havare samt ersättning för extra arbeten m. m.: arvoden . . . . .	304,972 58	304,610 67	
lakarvård och begravningshjälp . . . . .	571 50	196 50	
uniformsbekladnad åt icke ordinarie vaktmas- tare . . . . .	2,435 22	2,381 30	
Bidrag till utländska studieresor . . . . .	2,400 —	4,000 —	
Övergångsavlöningsstat vid avd.-kontoret i Göte- borg . . . . .	100 —	100 —	
Arvoden över stat . . . . .	25,268 25	19,471 97	2,944,449 97
Transport . . . . .	8,111,591 84	— —	3,102,020 03

## räkning år 1933.

	1932		1933	
	Kronor		Kronor	
				Kronor
<b>KREDIT.</b>				
(Inkomster och vinster)				
<b>Lånerörelsen.</b>				
Räntor på diskonterade växlar . . . . .	13,396,744	82	1,389,593	16
» » hypoteks- och kommunlån . . . . .	3,286,467	78	1,465,520	35
» » kassakreditiv o. kredit i löpande rakn. . . . .	91,975	20	74,089	88
Avgifter för » . . . . .	15,929	26	31,442	16
Inkasseringsavgifter och provisioner . . . . .	8,959	23	1,271	26
Inbetalningar å inom linjen förda eller avskrivna fordringar (ej avbetalningslån) . . . . .	3,354	11	14,246	74
			2,976,163	55
<b>Utrikesrörelsen.</b>				
Av utrikesrörelsen uppkommen vinst . . . . .	—	—		1,561,526 05
<b>Statspapper och obligationer.</b>				
Räntor . . . . .	5,671,868	03	7,473,783	65
Vinst vid utlottning och försäljning . . . . .	287,868	33	1,657,786	74
				9,131,570 39
<b>Övriga inkomster och vinster.</b>				
Avgifter för i förvar mottagna depositioner:				
öppna . . . . .	150,077	75	160,077	89
slutna . . . . .	629	60	444	60
Vinst vid köp och försäljning av utländskt guldmynt och guld efter vikt . . . . .	131,029	51	71,650	12
Utdelning å aktier . . . . .	107,004	—	107,114	40
Tillfälliga räntor . . . . .	25	87	8	12
Provisioner . . . . .	1,651	41	5,803	78
Pappersmagasinet . . . . .	1,520	—	1,787	60
Inkomster av fastigheter och diverse:				
vid huvudkontoret . . . . .	1,450	—	1,412	52
vid avdelningskontoren . . . . .	286,425	26	338,494	14
				686,793 17

DEBET.	1932		1933	
	Kronor		Kronor	
Transport	8,111,591	84	—	—
Pensionsstat:				
Pensioner till f. d. befattningshavare vid riksbanken	259,038	38		
Dyrtidstillägg:				
Till fullmaktiges deputerade och vice riksbankschefen	3,451	—	3,255	—
Å avlöningar och arvoden i riksbanken	296,821	03	246,614	97
Till f. d. befattningshavare vid riksbanken	29,132	—	24,776	—
» pensionärer, tillhörande riksbankens anke- och pupillkassor m. fl.	23,447	—	19,088	—
» riksbankens befattningshavare å vid andra statens verk uppburna arvoden	450	—	189	—
Förvaltningsutgifter för banken i dess helhet:				
Inventarier och deras underhåll	52,847	27	39,599	88
Fastighetsutskylder, renhållning av gator och gårdar	63,577	02	76,444	09
Fastighetsunderhåll	77,958	72	48,617	93
Kontorshyra	22,575	—	14,700	—
Varme och belysning	110,527	07	106,483	79
Skrivmaterialier och övriga förbrukningsartiklar	42,055	72	51,532	43
Kostnader för blanketter, rakenskapers bindning, tidningar, böcker o. d.	76,504	17	73,558	60
Annonser och kungörelser	24,824	47	21,589	96
Post, assurans, telegram- och telefonavgifter	261,359	81	296,255	29
Lagsoknings- och rattegångskostnader	5,058	92	4,187	79
Revisionskostnader vid avdelningskontoren	13,632	45	13,622	75
Kostnader för soliditetsupplysningar	41,244	92	42,788	87
Transportkostnader	10,001	70	9,738	89
Diverse utgifter vid samtliga kontor	67,006	29	81,516	37
Särskilda förvaltningsutgifter vid huvudkontoret:				
Kostnader för löpande utgifter vid Tumba pappersbruk utöver av bruket gottgjorda belopp	447,863	43	468,484	17
Kontroll vid sedelpapperstillverkningen	4,307	75	2,450	80
Kostnader för löpande utgifter vid riksbankens sedeltryckeri utöver av tryckeriet gottgjorda belopp	402,321	16	371,661	99
Sedelförstöring	648	62	625	58
Eldsläckningsanstalter och vattenförbrukning	3,283	82	3,182	06
Renhållning inom bankhuset	18,245	69	17,590	59
Bevakning av	25,563	10	24,755	87
Rese- och traktamentskostnader vid inspektion och inventering av avdelningskontoren	10,530	55	10,371	35
Diverse reseersättningar	3,622	85	6,384	33
Kostnader för riksbankens historik	1,000	—	—	—
Övriga utgifter och förluster:				
Ranta å pensionsfonden å 4½ % resp. 4 %	90,637	10	87,128	88
Malmökontoets ombyggnadskonto enligt 1931 års riksdagsbeslut	67,734	85	—	—
Transport	10,668,863	70	87,128	88
			5,436,599	02





<i>DEBET.</i>	1 9 3 2		1 9 3 3			
	Kronor		Kronor		Kronor	
Transport	10,668,863	70	87,128	88	5,436,599	02
Norrköpingskontorets nybyggnadskonto enligt 1931 års riksdagsbeslut . . . . .	252,387	88	—	—		
Tilläggsanslag för vägen Tumba—Uttran . . . . .	10,000	—	—	—		
Bidrag enl. Bankoreglementets § 45 mom. 1 och 2	30,473	71	29,159	—		
Förskingrade medel . . . . .	—	—	14,485	92		
Diverse . . . . .	684	48	692	59	131,466	39
	10,962,409	77			5,568,065	41
Saldo, vinst (utom avbetalningslånefonden) . . .	12,480,570	39			8,787,987	75
Summa	23,442,980	16			14,356,053	16
<b>Avbetalningslånefondens</b>						
<i>DEBET.</i>						
Inom linjen förda lån . . . . .	16,152	80			181,997	60
Saldo, vinst . . . . .	2,042,483	84			1,803,878	56
Summa	2,058,636	64			1,985,876	16
<b>Riksbankens hela vinst utgör alltså Kronor</b>	<b>14,523,054</b>	<b>23</b>			<b>10,591,866</b>	<b>31</b>



	1 9 3 2		1 9 3 3			
	Kronor		Kronor		Kronor	
<b>DEBET.</b>						
(Tillgångar och fordringar)						
<b>Kassa.</b>						
<i>Metallisk kassa:</i>						
(enl. 8 § i lagen för Sveriges riksbank)						
Guldmynt enligt 1873 års myntkonvention	45,617,930	—	45,625,955	—		
Omyntat guld samt äldre svenskt guldmynt	85,334,931	82	142,113,314	42		
Utländskt guldmynt . . . . .	75,026,235	04	72,011,811	85	259,751,081	27
<i>Guld i utlandet, ej inräknat i metalliska kassan</i> . . . . .	—	—	—	—	110,587,765	73
<i>Annan kassatillgång.</i>						
Silvermynt enligt 1873 års myntkonvention ävensom kopparnickelmynt . . . . .	5,708,293	15	4,633,659	95		
Äldre svenskt silvermynt . . . . .	713	30	897	70		
Brons-, järn- och kopparmynt . . . . .	163,468	76	152,866	45		
Enskilda bankers postremissväxlar, checkar m. m. . . . .	12,706,757	02	8,973,374	92		
Utländska bankers sedlar . . . . .	93,055	90	57,629	04	13,818,428	06
<b>Statspapper och obligationer.</b>	224,651,384	99			384,157,275	06
Statspapper . . . . .	238,363,683	88	226,479,507	78		
Inhemska obligationer (icke stats-) . . . . .	—	—	193,000	—		
Upplupna, ej betalda räntor . . . . .	2,018,415	13	1,218,803	77	227,891,311	55
<b>Lånerörelsen.</b>						
Diskonterade växlar . . . . .	134,284,733	18	16,036,427	77		
Hypoteks- och kommunlån . . . . .	68,779,178	03	38,593,638	56		
Kassakreditiv och kredit i löpande räkning	1,513,833	93	1,712,374	14		
På indrivning beroende medel . . . . .	1,081	95	2,623	24		
Beräknade räntor . . . . .	312,628	18	84,979	53	56,430,043	24
<b>Utrikesrörelsen.</b>						
Köpta växlar, betalbara i utlandet . . . . .	24,848,131	66	255,282,109	04		
Fordran i löpande räkning hos utländska banker och bankirer . . . . .	189,622,891	84	193,709,700	39	448,991,809	43
<b>Kursdifferenskonto</b> . . . . .	19,000,000	—	—	—	102,798,140	25
<b>Diverse räkningar</b> . . . . .	704,879	91	—	—	5,693,336	31
Summa	904,100,842	68	—	—	1,225,961,915	84
<b>Avbetalningslånefondens</b>						
<b>DEBET.</b>						
Utestående avbetalningslån . . . . .	40,701,247	55	—	—	36,971,782	49
På giroräkning i riksbanken inestående outlånad fond . . . . .	3,298,752	45	—	—	7,028,217	51
Summa	44,000,000	—	—	—	44,000,000	—

## balansräkning.

	1 9 3 2		1 9 3 3			
	Kronor		Kronor		Kronor	
<b>KREDIT.</b> (Skulder)						
<b>Utelöpande sedlar</b> . . . . .	598,214,839	90	—	—	647,594,983	90
<b>Postväxlaräkning</b> . . . . .	988,723	87	—	—	1,560,374	87
<b>Giroräkning</b> . . . . .	201,567,470	35	—	—	469,451,751	38
<b>Depositionsräkning</b> . . . . .	—	—	—	—	4,851,250	—
<b>Upp- och avskrivningsräkning</b> . . . . .	15,030	01	—	—	29,335	99
<b>Lånerörelsen.</b>						
Inkasseringsavgifter för diskonterade växlar	17,905	07	1,467	77		
Beräknade räntor . . . . .	353,999	13	55,346	10	56,813	87
<b>Utrikesrörelsen.</b>						
Skuld till utländska banker . . . . .	896,000	11	2,755,494	98		
Beräknade räntor å kopta växlar . . . . .	—	—	354,989	94	3,110,484	92
<b>Upphörda lånegrenar.</b>						
Lånebanksobligationer med 4½% ränta . . . . .	120,666	88	120,666	88		
» » 4 » » . . . . .	56,512	49	55,012	49		
» » 3 » » . . . . .	227	19	227	19		
Ej uttagna räntor på forestående obligationer . . . . .	4,735	03	3,981	61	179,888	17
<b>Övriga skulder.</b>						
Statsverkets andel av riksbankens vinst, att utbetalas under nästkommande år . . . . .	7,000,000	—	—	—		
Pensionsfonden . . . . .	2,146,734	95	2,306,786	53		
Diverse räkningar . . . . .	5,871,382	69	13,381,764	89	15,688,551	42
<b>Kapitalbalans.</b>						
Grundfond . . . . .	50,000,000	—	50,000,000	—		
Reservfond . . . . .	20,000,000	—	20,000,000	—		
Reserverade medel, utgörande:						
återstående vinstmedel från föregående år	2,323,560	78	2,846,615	01		
vinst för året . . . . .	14,523,054	23	10,591,866	31	83,438,481	32
<i>Anm. Värdet av riksbankens fasta egendom samt mynt- och medaljsamling finnes ej upptaget bland tillgångar, som ingått i forestående kapitalbalans.</i>						
Summa	904,100,842	68	—	—	1,225,961,915	84
<b>ställning den 31 december.</b>						
<b>KREDIT.</b>						
För utlämnande av avbetalningslån anvisad fond . . . . .	44,000,000	—	—	—	44,000,000	—
Summa	44,000,000	—	—	—	44,000,000	—

**Vissa enligt särskilda föreskrifter inom linjen förda tillgångar  
och skulder vid 1932 och 1933 års slut.**

	1932		1933	
	Kronor		Kronor	
<i>Tillgångar.</i>				
Inventariervärdet av vattenstämplat papper för postre- missväxlar m. m. . . . .	10,814	—	9,026	40
Riksbankens mynt- och medaljsamling . . . . .	33,226	22	33,226	22
Taxeringsvärdet av riksbankens fastigheter vid årens slut enligt nedanstående specifikation . . . . .	13,115,800	—	13,731,900	—
Summa	13,159,840	22	13,774,152	62
Fastigheten i:				
Stockholm . . . . .	4,250,000	—	4,250,000	—
Göteborg . . . . .	800,000	—	800,000	—
Malmö . . . . .	425,000	—	425,000	—
Falun . . . . .	170,000	—	170,000	—
Gävle . . . . .	200,000	—	250,000	—
Halmstad . . . . .	375,000	—	375,000	—
Härnösand . . . . .	144,000	—	150,000	—
Jönköping . . . . .	115,000	—	115,000	—
Kalmar . . . . .	350,000	—	350,000	—
Karlskrona . . . . .	550,000	—	550,000	—
Karlstad . . . . .	150,000	—	150,000	—
Kristianstad . . . . .	230,000	—	230,000	—
Linköping . . . . .	300,000	—	300,000	—
Luleå . . . . .	325,000	—	325,000	—
Mariestad . . . . .	135,000	—	135,000	—
Norrköping*) . . . . .	—	—	328,200	—
Nyköping . . . . .	322,000	—	422,000	—
Sundsvall . . . . .	250,000	—	250,000	—
Uppsala . . . . .	535,000	—	535,000	—
Visby . . . . .	225,000	—	275,000	—
Vanersborg . . . . .	250,000	—	250,000	—
Vaxjö . . . . .	315,000	—	315,000	—
Örebro . . . . .	250,000	—	250,000	—
Östersund . . . . .	115,000	—	115,000	—
Tumba . . . . .	2,334,800	—	2,416,700	—
Summa	13,115,800	—	13,731,900	—
<i>Skulder.</i>				
Utelöpande transportsedlar samt sedlar å 3 och 2 rdr specie på ofärgat papper . . . . .	338,786	90	338,758	40
Utelöpande bankosedlar å riksdaler och skillingar . . . . .	1,315,328	04	1,315,328	04
Lånebanksobligationer å 4 % med ränta på ränta . . . . .	548	08	548	08
, med 4½ % ränta . . . . .	5,527	07	5,527	07
, 3 % , . . . . .	588	64	588	64
Forbindelser med 4 % ränta för under åren 1802 och 1803 inlämnat silver (s. k. silversedlar) . . . . .	924	61	924	61
Realisationsobligationer med 4 % ränta till förfallodagen, utgivna för riksgäldssedlarnas inlösen 1803—1807 . . . . .	417	58	417	58
Summa	1,662,120	92	1,662,092	42

\*) Anm. Taxeringsvärde å fastigheten i Norrköping ej åsatt den 11/12 1932.

**Huvudkontorets och avdelningskontorens vinst- och förlusträkningar.**

	Vinst å riks- bankens eget kapital Kronor	Vinst å av- betalnings- lånefonden Kronor	Summa vinst år 1933 Kronor	Summa vinst år 1932 Kronor
Vid huvudkontoret . . . . .	9,011,218 84	367,810 67	9,379,029 51	7,891,095 34
Vid kontoret i: Göteborg . . . . .	91,044 29	137,983 34	229,027 63	1,829,708 68
Malmö . . . . .	180,060 73	91,654 58	271,715 31	2,180,194 81
Falun . . . . .	— —	56,498 32	21,042 61	53,177 28
Gävle . . . . .	— —	56,696 91	31,212 14	159,087 75
Halmstad . . . . .	— —	35,345 92	20,981 26	49,655 21
Härnösand . . . . .	— —	45,211 11	7,143 51	81,574 75
Jonköping . . . . .	8,444 55	101,135 99	109,580 54	150,723 48
Kalmar . . . . .	22,497 07	39,422 60	61,919 67	161,229 46
Karlskrona . . . . .	— —	52,977 11	29,337 38	64,204 51
Karlstad . . . . .	— —	32,652 50	— —	— —
Kristianstad . . . . .	18,687 27	29,259 79	47,947 06	144,521 94
Linköping . . . . .	4,642 20	75,734 54	80,376 74	191,996 64
Luleå . . . . .	— —	89,984 19	19,349 41	204,351 44
Mariestad . . . . .	— —	21,994 84	— —	— —
Norrköping . . . . .	— —	53,937 09	33,770 23	188,056 80
Nyköping . . . . .	— —	33,646 60	5,952 78	54,203 88
Sundsvall . . . . .	— —	53,312 26	12,020 13	303,876 21
Umeå . . . . .	— —	78,506 64	32,560 83	143,694 49
Uppsala . . . . .	— —	84,125 78	79,768 99	214,968 07
Visby . . . . .	— —	55,529 13	51,259 05	66,562 99
Vanersborg . . . . .	— —	33,385 35	7,449 98	17,254 72
Västerås . . . . .	— —	42,025 70	— —	58,147 54
Växjö . . . . .	— —	16,923 12	— —	22,089 88
Örebro . . . . .	15,487 96	50,538 45	66,026 41	209,263 84
Östersund . . . . .	— —	67,586 03	38,567 14	102,973 07
	9,352,082 91	1,803,878 56	10,636,038 31	14,542,612 78
	å riksbankens eget kapital		Nettoförlust år 1933	Nettoförlust år 1932
Avgår förlust:				
Vid kontoret i: Falun . . . . .	35,455 71	— —	— —	— —
Gävle . . . . .	25,484 77	— —	— —	— —
Halmstad . . . . .	14,364 66	— —	— —	— —
Härnösand . . . . .	38,067 60	— —	— —	— —
Karlskrona . . . . .	23,639 73	— —	— —	— —
Karlstad . . . . .	40,367 59	— —	7,715 09	8,688 63
Luleå . . . . .	70,634 78	— —	— —	— —
Mariestad . . . . .	41,600 75	— —	19,605 91	10,869 92
Norrköping . . . . .	20,166 86	— —	— —	— —
Nyköping . . . . .	27,693 82	— —	— —	— —
Sundsvall . . . . .	41,292 13	— —	— —	— —
Umeå . . . . .	45,945 81	— —	— —	— —
Uppsala . . . . .	4,356 79	— —	— —	— —
Visby . . . . .	4,270 08	— —	— —	— —
Vanersborg . . . . .	25,935 37	— —	— —	— —
Västerås . . . . .	50,977 97	— —	8,952 27	— —
Växjö . . . . .	24,821 85	— —	7,898 73	— —
Östersund . . . . .	29,018 89	— —	— —	— —
	564,095 16	— —	44,172 —	19,558 55
	8,787,987 75	1,803,878 56	10,591,866 31	14,523,054 23

Anm.: Det ekonomiska resultatet av avdelningskontorens verksamhet måste ses mot bakgrund av den under året alltmera minskade och under senare halvåret så gott som fullständigt upphörda rediskonteringen från affärsbankernas sida

## Riksbankens styrelse m. m.

### § 1.

#### *Bankens styrelse.*

Under tiden efter det val av fullmäktige, som ägt rum år 1933, och intill utgången av samma år har någon förändring icke ägt rum inom riksbankens styrelse.

Den av Kungl. Maj:t förordnade suppleanten herr Örne har under år 1933 tjänstgjort 50 dagar.

Av de utav riksdagen valda suppleanterna har under året herr Wilhelms-son tjänstgjort 111 dagar.

Herr Widell har avlidit den 9 innevarande januari; och har i anledning härav andre suppleanten herr Nilsson inkallats att inträda såsom fullmäktig.

### § 2.

#### *Göta kanal- verk.*

Gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret hava fullmäktige utsett ordföranden för fullmäktige därstädes K. Hildebrand och bankokommis-sarien A. Bertil att under år 1934 å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar deltaga herr Hildebrand såsom ledamot i direktionen för Göta kanal-  
verk och herr Bertil såsom ombud vid revisionen av samma verk.

### § 3.

#### *Delegerade för riksdag- ens verk.*

Till delegerade för riksdagens verk för år 1934 hava fullmäktige utsett undertecknad Amnér och herr Widell samt sedan herr Widell avlidit under-  
tecknad Björnsson.

### § 4.

#### *Invente- ringar vid huvudkon- toret.*

Föreskrivna inventeringar av huvudkontorets kassor och förvaringsrum  
nava under år 1933 på behöriga tider ägt rum, utan att anledning till an-  
märkning därvid förekommit.

### § 5.

#### *Inspektio- ner och särskilda undersök- ningar vid avdelnings- kontoren.*

Inspektioner av avdelningskontoren hava under år 1933 verkställt  
av undertecknad *Rooth* vid kontoren i Malmö, Mariestad och Vänersborg,  
av undertecknad *Amnér* vid kontoren i Falun, Gävle, Härnösand och  
Sundsvall,  
av undertecknad *Larsson* vid kontoren i Göteborg, Halmstad, Jönköping,  
Kalmar, Karlstad, Linköping, Luleå, Norrköping, Nyköping, Umeå, Uppsala,  
Visby, Västerås och Växjö samt  
av herr *Wilhelmsson* vid kontoren i Karlskrona, Kristianstad, Örebro och  
Östersund.

Dessutom hava under året särskilda undersökningar genom därtill utsedda  
tjänstemän verkställt vid samtliga avdelningskontor.



## § 6.

I skrivelse till statsrådet och chefen för finansdepartementet hava fullmäktige hemställt om utredning genom Kungl. Maj:ts försorg av frågan om inrättande av ett institut för viss långfristig och medellång kreditgivning.

*Ang. inrättande av institut för viss kreditgivning.*

## § 7.

Med anledning av framställning från riksgäldskontorets tjänstemannaförening hava fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret i skrivelse den 28 juni 1933 hemställt, att Kungl. Maj:ts måtte bemyndiga 1930 års pensions-sakkunniga att utarbeta och avgiva förslag till nya bestämmelser om pension för personalen vid riksdagens verk.

*Ang. revision av pensionsbestämmelserna vid riksdagens verk.*

Vid föredragning av denna framställning har Kungl. Maj:ts funnit densamma icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Från finansdepartementet har under hand meddelats, dels att 1930 års pensionssakkunniga avslutat sitt arbete, dels ock att inom departementet sådan utredning påginge, som skulle kunna läggas till grund för pensionering även av personalen vid riksdagens verk.

## § 8.

I utlåtande nr 18 har bankoutskottet vid 1933 års riksdag under framhållande av behovet av en formell revision av bankoreglementet förutsatt, att genom fullmäktiges försorg fråga om en sådan revision gjordes till föremål för övervägande samt att förslag i ämnet utarbetades och förelades utskottet, så snart sådant lämpligen kunde ske. Utskottet har i detta sammanhang vidare anført, att jämväl frågan om en överarbetning av riksbankslagen och ansvarighetslagarna torde vara förtjänt av övervägande.

*Ang. revision av bankoreglementet m.m.*

Med anledning härav verkställes för närvarande överarbetning av såväl bankoreglementet och riksbankslagen som ansvarighetslagarna. Förslag i ämnet torde kunna framläggas till behandling av årets riksdag.

I samband härmed komma fullmäktige att föreslå vissa sakliga ändringar i nämnda författningar.

Sedan dessa förslag behandlats av riksdagen, torde fullmäktige finna anledning att till riksdagen inkomma med förslag till vissa ändringar i gällande avlöningsbestämmelser för riksbanken.

## § 9.

I avseende å styrelserna för avdelningskontoren hava under år 1933 följande förändringar ägt rum:

Vid kontoret i *Göteborg* har tredje suppleanten vice verkställande direktören Rolf Forshell på begäran entledigats; och har till tredje suppleant i hans ställe utsetts direktören Alfred Kollberg.

Vid kontoret i *Malmö* har verkställande styrelseledamoten John Berling från och med den 1 oktober 1933 beviljats avsked med pension; och har

*Styrelserna för avdelningskontoren.*

till verkställande styrelseledamot i hans ställe utsetts kamrern vid kontoret Harald Svensson. Vidare hava ledamöterna i styrelsen direktören August Johansson och disponenten Oscar Ohlson avlidit. Till ledamöter efter dem hava utsetts suppleanterna sekreteraren i Skånes handelskammare Malte Ström och redaktören Nils Lindberg. Därjämte hava till suppleanter i nu angiven ordning utsetts förutvarande suppleanten direktören Harald Evers samt godsägaren Alexander Weibull och överförmyndaren i Malmö Jöns Petter Berglund.

Vid kontoret i *Gävle* har andre suppleanten ingenjören Erik Nordström på begäran entledigats; och har till andre suppleant i hans ställe utsetts grosshandlaren Nils Fredrik Kjellerstedt.

Vid kontoret i *Jönköping* har ordföranden i styrelsen fabriksidkaren Josef Eklöf avlidit; och har till ledamot efter honom förordnats förste suppleanten landskamrern Johan Wallinder. Till förste suppleant har utsetts förutvarande andre suppleanten grosshandlaren Alfred Björk och till andre suppleant förutvarande tredje suppleanten ordföranden i Jönköpings drätselkammare Carl Gustafsson.

Vid kontoret i *Luleå* har vice ordföranden i styrelsen grosshandlaren Jonas Sjölin på begäran entledigats; och har till ledamot efter honom förordnats förste suppleanten landskamrern Adolf Holm.

Vid kontoret i *Norrköping* har tredje suppleanten direktören Gunnar Bergvall på begäran entledigats; och har till tredje suppleant i hans ställe utsetts advokaten Ragnar Nordström.

Till ledamöter och suppleanter i styrelserna för avdelningskontoren år 1934 hava förordnats samma personer, som vid 1933 års slut voro därtill förordnade, med följande undantag och förändringar:

Vid kontoret i *Göteborg* har verkställande styrelseledamoten Carl Nordenbergs förordnande begränsats till och med den 31 mars 1934; och har till verkställande styrelseledamot för återstoden av samma år förordnats verkställande styrelseledamoten vid kontoret i Örebro Ernst Falk.

Vid kontoret i *Luleå* har verkställande styrelseledamoten Thure Isakssons förordnande begränsats till och med den 31 mars 1934; och har till verkställande styrelseledamot för återstoden av samma år förordnats kamrern i 22:a lönegraden vid avdelningskontoren Magnus Nordström. Till tredje suppleant har utsetts landssekreteraren Ragnar Sundberg.

Vid kontoret i *Mariestad* har till ledamot i stället för häradsskrivaren Gustaf Holmlund utsetts landskamrern Elias Brandel.

Vid kontoret i *Norrköping* har till ledamot i stället för vice häradshövdingen Gustaf Carlson utsetts förutvarande tredje suppleanten advokaten Ragnar Nordström. Till tredje suppleant har utsetts disponenten Ludvig Bergvall.

Vid kontoret i *Örebro* har verkställande styrelseledamoten Ernst Falks förordnande begränsats till och med den 31 mars 1934; och har till verk-

ställande styrelseledamot för återstoden av samma år förordnats verkställande styrelseledamoten vid kontoret i Luleå Thure Isaksson.

Vid kontoret i Östersund har till tredje suppleant utsetts handelsföreståndaren Olof Petter Olsson.

### § 10.

På framställning av telegrafstyrelsen hava fullmäktige medgivit, att för utvidgning av telegrafverkets station i Luleå vissa ändringar genom telegrafstyrelsens försorg och på dess bekostnad må utföras i verkets lokaler inom riksbankens därvarande byggnad, under förutsättning att telegrafverket bekostade jämväl de reparationer inom bankens lokaler, som möjligen kunde betingas av ändringar exempelvis i vatten-, avlopps- eller elektriska ledningar.

*Ang. ändringsarbeten i telegraflokaler inom riksbankens fastighet i Luleå.*

### § 11.

Generalpoststyrelsen har i skrivelse till fullmäktige framhållit, att för beredande av utvidgade lokaler åt postkontoret i Visby det för statsverket vore fördelaktigast och därför föreslagit, att postverket finge övertaga de lokaler inom riksbankens därvarande byggnad, som nu disponeras av bankens avdelningskontor.

*Ang. fråga om försäljning till postverket av riksbankens fastighet i Visby.*

Generalpoststyrelsen har därför anhållit om meddelande, huruvida fullmäktige ansåge sig kunna biträda detta förslag om avyttrande till postverket från lämplig tidpunkt av ifrågavarande byggnad och vilket pris riksbanken i så fall skulle betinga sig.

I anledning härav hava fullmäktige uppdragit åt direktionen att utreda frågan om avyttrande till postverket av ifrågavarande byggnad ävensom förhandla med generalpoststyrelsen.

Sedan denna utredning slutförts, komma fullmäktige att hos bankoutskottet göra den framställning i ämnet, vartill omständigheterna må föranleda.

### § 12.

Vid avdelningskontoret i Linköping har under augusti 1933 upptäckts ett flertal förfalskningar och tillgrepp, begångna av kammarskrivaren I. Gjerstad och registratorn A. Ekberg; och hava dessa jämte det de avsatts från sina tjänster i riksbanken ådömts ansvar och ersättningsskyldighet.

*Ang. skärpta kontrollföreskrifter i anledning av förfalskningar m. m.*

För att i möjligaste mån förekomma ett återupprepande av brottsliga handlingar av ifrågavarande slag hava vissa skärpta kontrollföreskrifter utfärdats.

### § 13.

Föreskrivna inventeringar av Tumba bruks kassa hava under året ägt rum, utan att anledning till anmärkning därvid förekommit.

*Kassainventeringar vid Tumba bruk.*

## § 14.

*Av- och till-  
trädessyn å  
Lill-Tumba.*

Sedan arrendet å egendomen Lill-Tumba överlåtits till förutvarande arrendatorn C. G. E. Anderssons änka Maria Wilhelmina Andersson, har laga av- och tillträdessyn den 24 juli 1933 förrättats å egendomen.

## § 15.

*Berättelser  
ang. avdel-  
ningskon-  
toren.*

Fullmäktige överlämna härjämte från styrelserna för bankens samtliga avdelningskontor i behörig tid inkomna berättelser för år 1933 ävensom avdelningskontorens revisorers berättelser för år 1932.

I fråga om avdelningskontoret i Malmö är framställning gjord om avskrivning av viss inom linjen förd fordran. Denna framställning har i vanlig ordning prövats av de för kontoren utsedda revisorerna; och hava fullmäktige för sin del icke något att erinra mot att ifrågavarande fordran avskrives.

Stockholm den 13 januari 1934.

ADOLF AF JOCHNICK.

IVAR ROOTH.

A. AMNÉR.

VIKTOR LARSSON.

MARTIN FEHR.

EDV. BJÖRNSSON.

*Carl Törneblad.*